

Debreceni Ítéltábla

Fkf.III.330/2013/6. szám

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2013. június 18. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

A nyerségvágyból, különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt vádlott és társa ellen indított büntető ügyben a Debreceni Törvényszék 2013. április 4. napján kihirdetett 4.Fk.273/2012/52. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint:

I. r. vádlott fegyházbüntetését, mint visszaesővel szemben kiszabottat 17 (tizenhét) évre, fk. II. r. vádlott fiataalkorúak börtönbüntetését 14 (tizennégy) évre súlyosítja.

I. r. vádlottal szemben 3200 (háromezer-kettőszáz) forintra, fk. II. r. vádlottal szemben 8410 (nyolcezer-négyszáztíz) forintra vagyonekobzást rendel el.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlottak által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámítja a szabadságvesztés tartamába.

A nyilvános ülésen felmerült 22 335 (huszonkettőezer-háromszázharmincöt) Ft bűnügyi költségből I. r. vádlottat 9000 (kilencezer) Ft, fk. II. r. vádlottat 13 335 (tizenháromezer-háromszázharmincöt) Ft terheli.

I n d o k o l á s :

A törvényszék ítélete ellen az ügyész mindkét vádlott terhére, a büntetések súlyosítása érdekében jelentett be fellebbezést.

I. r., fk. II. r. vádlottak és a védők, valamint a II. r. vádlott törvényes képviselője enyhítés céljából éltek perorvoslattal. Fk. II. r. vádlott védője a másodfokú nyilvános ülésen a perbeszédében vitatta a különös kegyetlenség, mint minősítő körülmény megállapítását, és ennek mellőzésével a büntetés lényeges enyhítését tartotta szükségesnek.

A fellebbviteli főügyészség az átiratában az ügyészi fellebbezést mindkét vádlottra fenntartotta, míg a védelmi jogorvoslatok álláspontja szerint nem megalapozottak. Indítványozta a kiszabott szabadságvesztés büntetések súlyosítását, továbbá mindkét vádlott vonatkozásában vagyonekobzás alkalmazását, egyebekben az elsőfokú határozat helybenhagyását.

Az ítélet tábla a többszörös jogorvoslattal megtámadott elsőfokú ítéletet a Be. 348. §-ának (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt - a Be. 361. §-ának (1) bekezdését alkalmazva - nyilvános ülésen bírálta felül. Megállapította, hogy a törvényszék az eljárási szabályokat körültekintően betartotta, e körben a fellebbezések sem tartalmaztak kifogást. A tényállást elsősorban a vádlottak bűncselekmény elkövetését beismertő, a részleteket is feltáró vallomása alapján alapította. E beismertő vallomásokat igazolták a kihallgatott tanúk vallomásai, továbbá az igazságügyi orvos- és elmeorvosszakértők megalapozott szakvéleményei, nem utolsósorban a becsüs szakértő érték megállapítása. A feltárt bizonyítékokat egyenként és összességében megvizsgálta, azokat minden apró részletre kitérve értékelte. Ezzel az indokolási kötelezettségét is maradéktalanul teljesítette, az e körben kifejtettek helytállóak.

Az iratok tartalmára figyelemmel a Be. 352. §-a (1) bekezdésének a/ pontja értelmében a II. r. vádlott korábbi elítélésére vonatkozó adatok kiegészítése vált szükségessé, miszerint a ... Városi Bíróság 2011. február 4. napján jogerős ítéletének ügyszám ...

Emellett rögzítendő még az, hogy az eltulajdonított Nokia típusú mobiltelefon értéke 8 000 forint, s e részében tért meg S2 sértett kára, illetve a meszelő teljes hossza 104 cm, össztömege 160 gramm volt.

E kiegészítésekkel a tényállás mindenben megalapozott, a Be. 352. §-ának (2) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban irányadó.

Az ítélet indokolásában a 24. oldal 8., valamint a 25. oldal utolsó bekezdésében az ütések ereje, figyelemmel az igazságügyi orvosszakértői véleményben rögzítettekre és az ez alapján megállapított tényállásban írtakra nem közepes-nagy, hanem közepes és nagy.

A törvényszék a vádlottak bűnösségére okszerűen vont következtetést és az elkövetett bűncselekmények jogi minősítése is helyes és törvényes. Az ítélet tábla maradéktalanul osztja az elsőfokú bíróság előre kiterveltség kapcsán kifejtett érvelését. Egyetért az élet elleni bűncselekmény nyereségvágyból és különös kegyetlenséggel elkövetettkénti minősítésével.

Ez utóbbi minősítő körülmény kapcsán kell utalni a II. r. vádlott védőjének a másodfokú nyilvános ülésen tett felvetésére, miszerint a sértett az első néhány ütést követően eszméletvesztés következtében nem érezhetett fájdalmat, ezért nem helytálló a különös kegyetlenséggel való elkövetés megállapítása.

Az elsőfokú bíróság részletesen foglalkozott e minősítő körülmény vonatkozásában a tárgyi és alanyi feltételekkel, ezért azok megismétlése nélkül csupán arra kell rámutatni, hogy nincs jelentősége - a tárgyi feltételek meglétekor - annak, hogy a bűncselekmény sértettje az eszméletlensége folytán ténylegesen érzett-e fájdalmat.

A törvényszék jórészt feltárta a vádlottak javára és terhére szóló bűnösségi körülményeket. Ezeket csupán azzal kell kiegészíteni, hogy további súlyosító hatása van I. r. vádlott esetében annak, hogy a bűncselekményhez általa használt eszköz (fejsze) különösen veszélyes, hiszen az adott módon használva a szándékoltnál többnyire súlyosabb eredmény előidézésére alkalmas. Fk. II. r. vádlott vonatkozásában a terhére kell figyelembe venni a

kezdeményező, tippadó szerepét. E vádlottnál mellőzendő a több büntetőeljárás hatálya alatti elkövetésre utalás, minthogy azok jogerős befejezésére vonatkozóan nincs adat.

I. r. vádlott előző büntetéséből - amely rablás büntette és közúti veszélyeztetés büntette miatti elítélés volt - azt kitöltve 2011. november 10. napján, míg fiatalkorú vádlott-társa testi sértés és vagyon elleni bűncselekmények elkövetése miatt töltötte szabadságvesztés büntetését, amelyből azt szintén kitöltve 2011. november 27. napján szabadult. A most elbírált bűncselekmények elkövetésének időpontja 2012. január 20., illetve 23. napja. Az eltelt igen rövid idő azt mutatja, hogy a vádlottakra korábban kiszabott büntetések teljesen hatástalanok voltak, azok az egyéni megelőzés célját sem érték el. Utalni kell továbbá arra is, hogy országszerte egyre gyakoribbak az idős, védekezésre alig képes emberek sérelmére elkövetett, a brutalitást sem nélkülöző bűncselekmények, továbbá nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a sértett sérülései többszörös testi és pszichés maradandó fogyatékosággal gyógyultak.

Mindezek alapján - mert a törvényszék ezen körülmények nyomatakát kevésbé vette figyelembe - az ítélet a büntetések mértékét a rendelkező részben írtak szerint mindkét vádlott tekintetében súlyosította. Ezzel az ítélet belső arányossága is megfelelővé, a bűnösségi körülményekhez, az elkövetésben kifejtett cselekvősegekhez igazodóvá vált. A büntetések súlyosítása szükséges volt nem csak az egyéni, de az általános megelőzés követelményeinek teljesülése érdekében.

A törvényszék a vádlottakkal, mint különös visszaesőkkel szemben szabta ki a büntetéseket. Ez azonban részben helyesbítést igényel.

A Btk. 166. §-a (2) bekezdésének h/ pontja külön minősítő körülményként tartalmazza az emberölés vonatkozásában a különös visszaesést. A Btk. 137. §-ának 15. pontja akként fogalmaz, hogy a különös visszaeső az a visszaeső, aki mindkét alkalommal ugyanolyan vagy hasonló jellegű bűncselekményt követett el. Az előbb felhívott törvényhely (5) bekezdésének a/, b/ és c/ pontjai rögzítik azt, hogy a különös visszaesés szempontjából melyek a hasonló jellegű bűncselekmények. Sem ugyanolyan, sem az itt felsorolt hasonló jellegű bűncselekmények egyikéért sem voltak elítélve korábban a vádlottak. Erre figyelemmel az élet elleni bűncselekmény kísérlete vonatkozásában sem I. r., sem pedig fk. II. r. vádlott nem tekintendő különös visszaesőnek. Az I. r. vádlott - figyelemmel korábbi büntetésére, és az abból való szabadulásának időpontjára - a Btk. 137. §-ának 14. pontja szerinti visszaeső. Fk. II. r. vádlott viszont a terhére megállapított lopás vétsége tekintetében minősül különös visszaesőnek - Btk. 137. § 15. pont - mely az ítélet rendelkező részében mint a súlyosabb visszaesői minőség tüntetendő fel. E vádlott esetében ezért az elsőfokú ítéletben rögzített különös visszaesést a másodfokú bíróság érintetlenül hagyta.

S1 és S2 sértettek a vádlottak cselekményei következtében anyagi kárt szenvedtek, amelynek megtérítését nem kérték, ezért ennek folytán a vádlottak gazdagodtak.

A Btk. 77/B. §-a (1) bekezdésének a/ pontja értelmében vagyonelkobzást kell elrendelni arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyona, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során, vagy azzal összefüggésben szerzett. A Btk. 77/C. §-a (1) bekezdésének a/ pontja szerint a vagyonelkobzást pénzösszegben kifejezve kell elrendelni, ha a vagyon már nem lelhető fel.

Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság ezen anyagi jogi szabályokat figyelmen kívül hagyta - egyetértve a fellebbviteli főügyészség e körben tett indítványával - az ítélet tábla a tényállásban megállapítottak szerinti gazdagodás mértékére mind I. r., mind pedig fk. II. r. vádlott esetében vagyonelkobzást rendelt el.

Az ítélet indokolásában a II. r. vádlott tekintetében a halmazati büntetés kapcsán rögzítendő a Btk. 120. §-ának (1) bekezdése.

Az eddig írtakra figyelemmel az ítélet tábla a törvényszék ítéletét a Be. 372. § -ának (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb helyes és törvényes rendelkezéseit a Be. 371. §-ának (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Az előzetes letartóztatás további beszámítása a kiszabott szabadságvesztések tartamába a Btk. 99. §-ának (1) és (2) bekezdésein, míg a másodfokú nyilvános ülésen felmerült bűnügyi költség viseléséről szóló rendelkezés a Be. 381. §-ának (1) bekezdésén alapul.

D e b r e c e n , 2013. év június hó 18. napja

Dr. Elek Margit sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. a tanács elnöke, előadó
Dr. Szabó József sk. a tanács tagja

Záradék:

A Debreceni Törvényszék 4.Fk.273/2012/51. számú ítélete I. r. és fk. II. r. vádlottakra a másodfokú ítéletben írt változtatással jogerőre emelkedett és végrehajtható.

D e b r e c e n , 2013. év június hó 18. napja

Dr. Elek Margit sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Kiadó.